

ผลการใช้กระบวนการสอนการเขียน ตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร์ ต่อความสามารถ
ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง

THE EFFECT OF USING WRITING PROCESS OF BROOKES AND WITHROW
ON THE ABILITY IN ENGLISH WRITING OF MATHAYOMSUKSA 1 STUDENTS
UNDER ANGTHONG EDUCATIONAL SERVICE AREA

วรณูช คล้ายสุบรรณ และนันทกา ทาวุฒิ
Woranut Klaysuban, and Nuntaga Thawut

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร์ และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร์ กับเกณฑ์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง จำนวน 2 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยได้ทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ จากนั้นเลือกนักเรียนห้องที่มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษใกล้เคียงกันแล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร์ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษแบบปกติ แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว ที่เรียนด้วยกระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธรว์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว ที่เรียนด้วยกระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธรว์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการวิจัย 1) การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธรว์ ครูผู้สอนจะต้องสอนให้นักเรียนผ่านเกณฑ์แต่ละขั้นก่อนจึงจะเริ่มสอนขั้นต่อไป แต่ถ้านักเรียนยังคงมีข้อบกพร่องในการเรียน ครูจะต้องสอนนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เข้าใจก่อนที่จะให้นักเรียนไปเรียนในขั้นต่อไป 2) การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธรว์ จะต้องสร้างแบบฝึกการเขียนให้ตรงตามลำดับขั้นตอน และเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to compare the ability in English writing after learning between the students who studied through using writing process of Brookes and Withrow with the students who studied through using regular instruction and 2) to compare the ability in English writing ability of the students who studied through using writing process of Brookes and Withrow with the standard criterion. The sample consisted of 60 Mathayomsuksa 1 students in Watsrakaew School, Pamok Anghthong which were divided into two groups; the experimental group and the control group by purposive sampling. The instruments used in this study were English writing exercises, the lesson plans based on writing process of Brooks and Withrow, the lesson plans of the regular exercises, and the English writing ability test. The data were analyzed by mean, standard deviation and t - test.

The findings were as follows:

1. After studying through the English writing exercises based on Brooks and Withrow 's writing process, the experimental group has higher level of English writing ability than that of the control group at 0.01 level of significance.

2. The experimental group has higher level of English writing ability than that of the standard criterion at 0.01 level of significance.

The suggestions were as follows :

2.1 In teaching English writing based on Brooks and Withrow's writing process, the teachers should have students pass each step before beginning the next step. However, if the students still had problems in learning, the teachers should be make them understand before going to the next step.

2.2 In teaching English writing based on Brooks and Withrow's writing process, the teachers should create training exercises according to the sequence and appropriateness to students' abilities.

คำสำคัญ

การสอนเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธรว มัธยมศึกษา

ความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเรียน และรักการค้นคว้า มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเนื้องค์ความรู้ที่ต้องเกิดในตัวผู้เรียนคือ การใช้ภาษาเพื่อทำ

ความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

ทั้งนี้ในชีวิตประจำวันนอกจากเราจะใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสารแล้ว เรายังใช้ภาษาเขียนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น อาจจะเป็นการจดรายการสิ่งต่างๆ เพื่อเตือนความจำ การเขียนบันทึกง่ายๆ การกรอกประวัติส่วนตัว การทำตารางการทำงานในชีวิตประจำวัน การตอบแบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเขียนมีบทบาทในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นการสอนทักษะการเขียนจึงจำเป็นที่ครูจะต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด ในบรรดาทักษะทั้ง 4 ของการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากทักษะการฟัง และการอ่าน นักเรียนได้รับฟัง หรือเห็นข้อความจากผู้อื่น นักเรียนจึงมีบทบาทเพียงแค่การตีความ หรือวิเคราะห์ว่าตนกำลังได้ยินหรืออ่านอะไร ในการพูดนักเรียนสามารถแสดงความคิด ความรู้สึกและมีโอกาสให้คำอธิบาย สอดแทรกในบทสนทนาได้ แต่ในการเขียนนั้นนักเรียนจะต้องเขียนข้อความให้ชัดเจนจนผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ การเขียนเป็นทักษะสุดท้ายในการเรียนการสอน จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาในเรื่องการเขียนมากกว่าทักษะอื่นๆ (ผัสสพรรณ วิวัฒน์สานต์, 2543)

จากรายงานผลการทดสอบวัดผลของเขตพื้นที่การศึกษาปี 2548 พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนในจังหวัดอ่างทองนั้นนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการเขียนภาษาอังกฤษ นั่นคือ นักเรียนมักใช้อักษรตัวเล็ก และตัวใหญ่ปะปนกัน ซึ่งในความเป็นจริงของการเขียนภาษาอังกฤษนั้นการขึ้นต้นประโยค และคำที่เป็นชื่อเฉพาะเท่านั้นที่จะใช้อักษรตัวใหญ่ นอกเหนือจากนี้เราจะใช้อักษรตัวเล็ก การใช้จุดฟูลสตอปเมื่อจบประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ รวมทั้งไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จากการศึกษาแนวคิดของ บรู๊คส์ และวิทโธรว (Brookes and Withrow, 1988) จะช่วยในการสอนให้นักเรียนได้ทราบลักษณะโครงสร้างของประโยคภาษาอังกฤษ รวมทั้งส่วนประกอบของประโยค เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา ที่สามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบได้ โดยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของส่วนประกอบของประโยคจากบทความที่ใช้เป็นแบบในการเขียน ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ เพราะว่าการบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธรว เป็นกระบวนการสอนที่เริ่มต้นจากขั้นตอนที่ง่าย ไปสู่ขั้นตอนที่ยากขึ้นตามลำดับ ซึ่งทำให้นักเรียนแต่ละคนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองได้ตามศักยภาพของตน โดยนักเรียนจะต้องเรียนตามขั้นตอนกระบวนการสอนให้ครบ แต่หากว่าในการทำแบบฝึกการเขียน

นักเรียนคนใดไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนคนนั้นจะต้องกลับมาเรียนทบทวนใน
ขั้นตอนที่นักเรียนยังมีปัญหาอยู่ จนกว่าจะสามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

ผลการใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของ บรู๊คส์ และวิทโธร์ ต่อ
ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทองเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนระหว่าง
นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิด
ของบรู๊คส์และวิทโธร์ และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการ
สอนการเขียนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่
เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์
และวิทโธร์กับเกณฑ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องผลการใช้กระบวนการสอนการเขียน ตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร์
ต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาอ่างทอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทำวิจัยได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive
Sampling) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดสระแก้ว
จำนวน 2 ห้องเรียน แล้วสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2
เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มควบคุม
จำนวน 30 คน แล้วทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน ซึ่งทำ
การทดสอบ 5 วิชาคือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ

ด้วยข้อสอบจำนวน 125 ข้อ พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ย 85.43 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 86.07 และเมื่อทำการทดสอบค่าที พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีความสามารถไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ถือได้ว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีความรู้ความสามารถในการเรียนใกล้เคียงกัน

2. การสร้างเครื่องมือ และหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1 แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของปรู๊คส์

และวิทโธร

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบปกติ

2.4 แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

3. การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แบบแผนการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ที่โรงเรียนวัดสระแก้ว ตำบลบางเสด็จ อำเภอบางบาล จังหวัดอ่างทอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ใช้เวลาทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดสระแก้ว จำนวน 2 ห้องเรียน แล้วสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากได้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มควบคุม

2. ทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน เพื่อวัดระดับความสามารถทางเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

3. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของปรู๊คส์และวิทโธร และนักเรียนกลุ่มควบคุม ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ

4. ทดสอบหลังเรียน เพื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เปรียบเทียบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล การดำเนินการทดลองมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ขอบหนังสืออนุญาตเก็บข้อมูลในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงครูใหญ่โรงเรียนวัดสระแก้ว

4.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร ไปทดลองสอนนักเรียนกลุ่มทดลอง และแผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบปกติ ไปสอนนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยใช้เวลา 19 ชั่วโมง

4.3 เมื่อสอนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและควบคุม โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 บทความรวม 152 คะแนน

5. การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดการกระทำข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมด ผู้วิจัยดำเนินการจัดการกระทำดังนี้

5.1.1 นำแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทุกคนมาตรวจให้คะแนน

5.1.2 นำข้อมูลที่เป็นคะแนนวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน มาลงรหัสคอมพิวเตอร์ แล้ววิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

5.1.3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมด ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามลำดับดังนี้

5.2.1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5.2.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples

5.2.3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับเกณฑ์ โดยใช้ t-test แบบ One Samples

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร์ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร์ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

อภิปรายผล

จากผลสรุปการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร์ ต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร์ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนแบบปกติ อาจเนื่องมาจากกระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร์ นั้นเริ่มจากการที่นักเรียนจะต้องฝึกหัดคัดลอกบทความให้ถูกต้องตรงกับบทความต้นแบบให้ได้ก่อนที่จะฝึกหัดในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของคำนาม สรรพนาม กริยา และกาลเวลาให้สัมพันธ์กันกับขั้นตอนในการเรียนแต่ละขั้น ทั้ง 10 ขั้นตอน ซึ่งเป็นเป็นกระบวนการสอนที่เริ่มต้นจากขั้นตอนที่ง่ายไปสู่ขั้นตอนที่ยากขึ้นตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของสุภาวดี ปุญจบัน (2546) ที่ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธร์ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 60 อาจเนื่องมาจากนักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนของครูและชอบเนื้อหาของบทความที่ใช้เป็นแบบในการเขียนทำให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจที่จะเรียนรู้ในเนื้อหาของบทความและสามารถนำมาเป็นแนวทางการในการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ผัสสพรรณ วิวัฒน์สานต์ (2543) ที่วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนของบรู๊คส์ และวิทโธร์ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนสามารถทำคะแนนได้สูงกว่าเกณฑ์วัดผลการเรียนขั้นต่ำร้อยละ 80 ได้ทุกครั้ง ทั้งนี้นักเรียนทุกคนสามารถเรียนผ่านทุกขั้นตอนการสอนด้วยคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดร้อยละ 91.01 และได้คะแนนสูงสุดที่ร้อยละ 97.89 โดยมีคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนตลอดหลักสูตรเท่ากับร้อยละ 95.47

ข้อเสนอแนะ

1. การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร์ ครูผู้สอนจะต้องสอนให้นักเรียนผ่านเกณฑ์แต่ละขั้นก่อนจึงจะเริ่มสอนขั้นต่อไป แต่ถ้านักเรียนยังคงมีข้อบกพร่องในการเรียน ครูจะต้องสอนนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เข้าใจก่อนที่จะให้นักเรียนไปเรียนในขั้นต่อไป

2. การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร์ จะต้องสร้างแบบฝึกการเขียนให้ตรงตามลำดับขั้นตอน และเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.**

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ผัสสพรรณ วิวัฒน์สานต์. (2543). **การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของ บรู๊คส์และวิทโธร์.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาวดี ปุณฺณจัน. (2546). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกการเขียน
เชิงสร้างสรรค์กับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.

Brookes, G. & Withrow, J. (1988). **10 Steps Controlled Composition for
Beginning and Intermediate Language Development.** 2nd ed.
Englewood Cliffs, New Jersey : Prentic Hall.